

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดวันเปิดทำการแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
ในศาลจังหวัดบึงกาฬ
พ.ศ. ๒๕๕๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
เป็นปีที่ ๖๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดวันเปิดทำการแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัดบึงกาฬ
เพื่อการพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๘
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๓๔ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๘
และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดวันเปิดทำการแผนกคดี
เยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. ๒๕๕๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปิดทำการแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัดบึงกาฬ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้นไป และให้มีเขตอำนาจตลอดจังหวัดบึงกาฬ

มาตรา ๔ บรรดาคดีที่แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัดหนองคายมีคำสั่งกำหนดให้นั่งพิจารณาที่ศาลจังหวัดบึงกาฬก่อนวันเปิดทำการแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัดบึงกาฬ ให้แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัดหนองคายมีอำนาจพิจารณาพิพากษาต่อไปจนกว่าจะเสร็จ เว้นแต่ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดหนองคายแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวเห็นสมควรให้โอนคดีไปพิจารณาพิพากษาที่ศาลจังหวัดบึงกาฬแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว และให้ถือว่ากระบวนการพิจารณาที่ศาลจังหวัดหนองคายแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวได้ดำเนินการไปแล้วนั้นเป็นกระบวนการพิจารณาที่ศาลจังหวัดบึงกาฬแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

มาตรา ๕ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้กำหนดให้แยกอำเภอบึงกาฬ อำเภอเซกา อำเภอโซ่พิสัย อำเภอบุ่งคล้า อำเภอบึงโขงหลง อำเภอปากคาด อำเภอพรเจริญ และอำเภอศรีวิไล ออกจากการปกครองของจังหวัดหนองคาย รวมตั้งขึ้นเป็น จังหวัดบึงกาฬ ซึ่งท้องที่ที่นำมาจัดตั้งเป็นจังหวัดบึงกาฬเป็นท้องที่ที่เคยอยู่ในเขตศาลจังหวัดหนองคายทั้งหมด และเมื่อพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. ๒๕๕๔ มีผลใช้บังคับแล้วทำให้แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ในศาลจังหวัดหนองคายไม่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเยาวชนและครอบครัวในเขตท้องที่จังหวัดบึงกาฬอีกต่อไป การดำเนินคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนและคดีครอบครัวจึงต้องกระทำในศาลจังหวัด ส่งผลให้เด็กและเยาวชนผู้ถูกดำเนินคดีไม่ได้รับประโยชน์จากการคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชน และครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวเท่าเทียมกับท้องที่อื่น สมควรเปิดทำการแผนกคดี เยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัดบึงกาฬเพื่อทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีเยาวชนและครอบครัว และโดยที่ มาตรา ๘ วรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ บัญญัติว่า ในจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดที่ได้จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้จัดตั้งแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวขึ้นในศาลจังหวัดทุกศาล แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัด จะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้